

การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตภาคเหนือ*
ENTREPRENEURIAL ORIENTATION EFFECT ON SMALL AND MEDIUM ENTERPRISES
SUCCESS IN NORTHERN THAILAND

จิระภา จันทรบัว¹, กมลทิพย์ เดชะปรากรม²

Jirapa Junbua¹, Kamolthip Dechaprakrom²

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม^{1,2}

Faculty of Management Science, Pibulsongkram Rajabhat University, Thailand.^{1,2}

Email : jirapa_tuckky@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาถึงความสำคัญของการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการและความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตภาคเหนือ 2) เพื่อศึกษาการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการที่ประกอบด้วย การสร้างนวัตกรรม การเผชิญกับความเสี่ยง และการทำงานเชิงรุกที่มีต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ จำนวน 174 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยทดสอบองค์ประกอบเชิงยืนยัน การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ โดยใช้ Variance Inflation Factors(VIFs) และการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของแบบจำลองการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิจัยพบว่า 1. การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตภาคเหนือทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์กันนอกจากนั้นการมุ่งเน้นในเรื่องการเผชิญกับความเสี่ยง การทำงานเชิงรุก และการสร้างนวัตกรรม มีผลต่อการประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ 2. ผลของการวิเคราะห์กรอบแนวคิดตามทฤษฎีและข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องกลมกลืนกัน ดังนั้นผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนา การประเมินสถานการณ์ในการดำเนินธุรกิจและใช้ในการวางแผนกลยุทธ์เพื่อเป็นการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางธุรกิจ

คำสำคัญ : 1. การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ 2. ผู้ประกอบการ 3. ความสำเร็จ

ABSTRACT

The objectives of this research article were 1) to study the importance of entrepreneurial orientation and the successes of SMEs in the northern region, and 2) to study the entrepreneurial orientation that consists of innovativeness, risk-taking and pro-activeness on the successes of SMEs entrepreneurs in the northern region. In this research, A sample of 174 entrepreneurs SMEs in Northern. The data were analyzed by Confirmatory Factor Analysis (CFA), Multicollinearity Test, and structural equation model (SEM).

The research was found that; 1. Entrepreneurial orientation of SMEs entrepreneurs in the northern region. All variables have a relationship. Moreover, Risk-taking, Pro-activeness and innovativeness are affected the success of business. 2. The results of theoretical framework analysis and the empirical data are consistent. The results of the research can be used as information for development assessing the situation in business and used in strategic planning to create a competitive advantage in business.

Keywords : 1. Entrepreneurial Orientation 2. Entrepreneur 3. Success

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การดำเนินธุรกิจมีการแข่งขันกันมากขึ้น อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางระบบการค้าเข้าสู่ความเป็นเสรี และตลาดทั่วโลกเปิดกว้างถึงกันแบบไร้พรมแดน ซึ่งก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างมหาศาลทางด้านเศรษฐกิจ เป็นผลให้องค์กรและบริษัทต่างๆ ต้องปฏิรูปตนเองเพื่อความอยู่รอด จึงต้องมีการเรียนรู้และปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ให้รวดเร็วยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้ประกอบการจึงต้องเปลี่ยนแนวทางเนื่องจากการพัฒนาทางเทคโนโลยีและความแข็งแกร่งของการแข่งขัน (Hesselset al., 2011) ซึ่งในประเทศไทยธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นกลุ่มธุรกิจที่เป็นกลไกหลักสำคัญในการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ ผู้ประกอบการ(Entrepreneur) เป็นบุคคลที่ทำการก่อตั้งกิจการธุรกิจของตนเองด้วยตนเอง และมีการพัฒนาอย่างเจริญก้าวหน้า สามารถดำรงรักษากิจการโดยผ่านประสบการณ์ในด้านความเสี่ยง การควบคุมการตอบสนองความต้องการของลูกค้าจนได้รับความเชื่อถือและการยกย่องจากสังคม จนกลายมาเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจและมีส่วนร่วมทำให้สังคมเจริญเติบโตด้วย (สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2563) นอกจากนี้ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) เป็นการประกอบการ ด้านอุตสาหกรรม การเกษตร

และการบริการ เป็นการผลิตสินค้า การจัดการ การตลาดและการบริการต่างๆ ซึ่งริเริ่มและดำเนินการโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เน้นการใช้ทรัพยากรหรือวัตถุดิบส่วนใหญ่ในท้องถิ่น หรือในประเทศ ไม่พึ่งโรงงานหรือกิจการขนาดใหญ่ และกระบวนการจัดการทรัพยากรและทุนของท้องถิ่น และในประเทศถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจอย่างแท้จริง ซึ่งถือว่า มีความสำคัญต่อประเทศไทยในหลายๆ ด้าน ทั้งเป็นแหล่งจ้างงานขนาดใหญ่ของประเทศ เนื่องจากครอบคลุม เกือบทุกภาคอุตสาหกรรม และจากจำนวนที่จดทะเบียนอย่างเป็นทางการกับกระทรวงอุตสาหกรรม (เสรี พงศ์พิศ, 2562)

การที่จะสร้างให้ธุรกิจประสบความสำเร็จได้และสิ่งที่มีสำคัญยิ่งต่อผู้ประกอบการ คือความสามารถในการเรียนรู้ (Corbett, 2005) ในขณะที่การวิจัยในอดีต แสดงให้เห็นว่า การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ(Entrepreneurial Orientation) ประกอบด้วย การสร้างนวัตกรรม(Innovativeness) การเผชิญกับความเสี่ยง(Risk-taking) และการทำงานเชิงรุก(Pro-activeness) กับวิธีการดำเนินงานของธุรกิจ (Lumpkin & Dess, 1996) งานวิจัยในหัวข้อเรื่องการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Orientation) ได้มีนักวิจัยได้ให้ความสำคัญและมีการศึกษาในบริบทที่มีความแตกต่างกันออกไป และยังเป็นหนึ่งในสาขาที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในการวิจัยผู้ประกอบการ (Covin & Lumpkin, 2011; Covin, Greene & Stevin, 2006) เพื่อนำองค์ความรู้ไปสู่งานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการสร้างประโยชน์และตอบสนองต่อความพึงพอใจให้กับผู้บริโภค รวมถึงการนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสูงขึ้น นอกจากนี้ Frese (2000) ได้เสนอวิธีการวัดความสำเร็จของผู้ประกอบการ ดังนี้ ให้ผู้ประกอบการประเมินความสามารถของตนเอง ซึ่งจะใช้ความเห็นในด้านการเงินเป็นตัวสะท้อนธุรกิจ และความพึงพอใจจากรายได้ที่มาจากธุรกิจ ทำการวัดทางเศรษฐกิจโดยพิจารณาข้อมูลทางการเงิน เพื่อเป็นสร้างความอยู่รอดในการดำเนินธุรกิจได้ในระยะยาว

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาวิจัยการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตภาคเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบว่า การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ หรือไม่ว่างไร ซึ่งทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการ SMEs ในเขตภาคเหนือ ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ การปรับปรุง และวางแผนระบบการดำเนินงานให้มีความสามารถในการเรียนรู้ เพื่อคิดค้นนวัตกรรมองค์กรใหม่ๆ รวมถึงมีการนำกลยุทธ์ มาใช้ในการดำเนินธุรกิจ เพื่อเป็นการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางธุรกิจ และทำให้ประสบความสำเร็จได้อย่างยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความสำคัญของการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการและความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตภาคเหนือ

2.2 เพื่อศึกษาการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการที่ประกอบด้วย การสร้างนวัตกรรม การเผชิญกับความเสี่ยง และการทำงานเชิงรุก ที่มีต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตภาคเหนือ

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 การสร้างนวัตกรรม(Innovativeness) มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตภาคเหนือ

3.2 การเผชิญกับความเสี่ยง(Risktaking)มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตภาคเหนือ

3.3 การทำงานเชิงรุก(Pro-activeness) มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตภาคเหนือ

4. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

4.1 ผลการวิจัยที่ได้มาจะสามารถทำให้ผู้ประกอบการ SMEs มีแนวทางในการมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการที่มีคุณภาพได้ในอนาคต และเกิดประโยชน์ต่อการวางแผน การเพิ่มประสิทธิภาพในการทำกำไรให้กับธุรกิจได้ เพื่อไม่ให้คู่แข่งรายใหม่เข้ามาในตลาด เดียวกันได้ง่าย

4.2 ผู้ประกอบการ SMEs สามารถประเมินสถานการณ์ทางการแข่งขัน เพื่อสร้างแนวทางในการรับมือของการดำเนินธุรกิจ เพื่อให้มีความสอดคล้อง และเพื่อเป็นการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันในระยะยาว นอกจากนี้ผู้ประกอบการยังสามารถกำหนดแนวทางในการวางแผน และการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ ที่จดทะเบียนในกรมพัฒนาธุรกิจการค้า จำนวน 174 ราย (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2563) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม(Questionnaire) โดยได้มีการประยุกต์แบบสอบถามการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ มาจาก ถนอมนวล สีกุฬพิทักษ์ (2560) และศิริวัฒน์ ตั้งทรงเจริญ (2558) และได้มีการประยุกต์แบบสอบถามความสำเร็จของผู้ประกอบการ มาจาก รัชศิษฏ ธีรัชต์กุล (2552) และอาจารย์ เจียรศิริสมบุญ (2552) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิด เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์(IOC) ซึ่งค่าจะต้องมากกว่า 0.5 (Turner & Carlson, 2003) โดยจากการทดสอบค่า IOC ในงานวิจัยเรื่องนี้มีค่าเท่ากับ 0.78 หลังจากนั้น นำแบบสอบถามไป Try Out

กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 ชุด เพื่อนำมาหาค่าความเชื่อมั่น(Reliability) ซึ่งค่า Cronbach's Alpha จะต้องมากกว่า 0.7 (Nunnally & Bernstein, 1994) ซึ่งจากการทดสอบ Try Out ได้ค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.89 การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้ 1)ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามมีจำนวนเท่ากับประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 2)ส่งแบบสอบถามส่งไปยังประชากรกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งกำหนดให้ตอบกลับภายใน 15 วัน เริ่มส่งแบบสอบถาม ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2563 3)ทำการตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับตอบกลับคืน 4)เมื่อได้รับแบบสอบถามแล้วตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับตอบกลับเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 5) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์นำมาวิเคราะห์ข้อมูลและแปรผลข้อมูลต่อไป การวิเคราะห์ข้อมูลทดสอบองค์ประกอบเชิงยืนยัน(Confirmatory Factor Analysis: CFA) การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ(Multicollinearity Test) โดยใช้ Variance Inflation Factors (VIFs) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Correlation Coefficient) และการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของแบบจำลองการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์

6. ผลการวิจัย

6.1 ผลการศึกษาความสำคัญของการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ(Entrepreneurial Orientation) และความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตภาคเหนือพบว่า การเผชิญกับความเสี่ยง (Risk taking) การสร้างนวัตกรรม(Innovativeness) การทำงานเชิงรุก(Pro-activeness) มีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการรายละเอียดตามตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตภาคเหนือ

ตัวแปร	การเผชิญกับ ความเสี่ยง	การทำงาน เชิงรุก	การสร้าง นวัตกรรม	ความสำเร็จ	VIF
$\bar{X}$	4.200	4.340	4.200	4.080	
S.D.	0.590	0.530	0.580	0.600	
การเผชิญกับความเสี่ยง		0.584*	0.661*	0.689*	2.139
การทำงานเชิงรุก			0.730*	0.556*	2.500
การสร้างนวัตกรรม				0.711*	3.247
ความสำเร็จ					2.112

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 1 พบว่า ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์โดยรวม ซึ่งอาจเกิดปัญหา Multicollinearity ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบ Multicollinearity โดยใช้ VIF ปรากฏว่าค่า VIF ของตัวแปรอิสระ คือ การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ มีค่าตั้งแต่ 2.112–3.247 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระ ไม่มีความสัมพันธ์กัน (Hair et al., 2019)

ตารางที่ 2 เกณฑ์การตรวจสอบความสอดคล้อง

ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน	ระดับการยอมรับ
ค่าไค-สแควร์ (χ^2)	χ^2 ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ χ^2/df	< 2.00
ค่าดัชนี GFI (Goodness of Fit Index)	≥ 0.95 ขึ้นไป
ค่าดัชนี AGFI(Adjusted Goodness of Fit Index)	≥ 0.90 ขึ้นไป
ค่า RMSEA (Root Mean Square Error of Approximation)	< 0.05
ค่า CFI (Comparative Fit Index)	≥ 0.95

ที่มา : Hair, Black, Babin, & Anderson (2019)

6.2 ผลการศึกษาการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ(Entrepreneurial Orientation) ที่ประกอบด้วย การสร้างนวัตกรรม(Innovativeness) การเผชิญกับความเสี่ยง(Risk-taking) และ การทำงานเชิงรุก(Pro-activeness) ที่มีต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตภาคเหนือ พบว่า ค่าสถิติไคสแควร์(χ^2) เท่ากับ 24.26 ($p=0.27$) ค่าไคสแควร์สัมพันธ์(χ^2/df)เท่ากับ 1.87 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน(GFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีรากที่สองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า(RMSEA) เท่ากับ 0.013 และค่าดัชนีวัดระดับความเหมาะสมพอดีเชิงเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.014 (Hair et al., 2019)

7. อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตภาคเหนือ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสำคัญของการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ(Entrepreneurial Orientation) และความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตภาคเหนือและเพื่อศึกษาการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ(Entrepreneurial Orientation) ที่ประกอบด้วย การสร้างนวัตกรรม(Innovativeness) การเผชิญกับความเสี่ยง(Risk-taking) และ การทำงานเชิงรุก(Pro-activeness) ที่มีต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตภาคเหนือ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) ในเขตภาคเหนือที่มุ่งเน้นในเรื่องการเผชิญกับความเสี่ยง(Risk-taking) การทำงานเชิงรุก(Pro-activeness) และการสร้างนวัตกรรม(Innovativeness) สามารถทำให้ผู้ประกอบการประสบผลสำเร็จในการดำเนินธุรกิจได้ การตัดสินใจที่จะดำเนินธุรกิจหรือเปลี่ยนแปลงกระบวนการดำเนินงานต่างๆ ย่อมส่งผลกระทบต่อตามมาทั้งปัจจัยที่สามารถควบคุมได้และปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ อีกทั้งสถานการณ์การดำเนินงานที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ ปัจจัยดังกล่าวส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงต่อรายได้และความเสี่ยงต่อการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับมุมมองของ Kevill et al., (2017) ได้เสนอมุมมองที่น่าสนใจไว้ว่า การประสบผลสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการนั้นมีปัจจัยสำคัญอย่างน้อย 3 ประการคือ 1)การรับรู้ความสามารถของตนเอง(Self-efficacy) โดยผู้ประกอบการจะต้องรับรู้และยอมรับได้ว่าตัวผู้ประกอบการนั้นมีความสามารถอยู่ในระดับใด และพร้อมที่จะเรียนรู้ และเพิ่มพูนทักษะอย่างต่อเนื่อง 2)ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking Propensity) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ทั้งนี้การที่ผู้ประกอบการจะตัดสินใจดำเนินการใดๆ ต้องมีพื้นฐานมาจากข้อมูลที่เพียงพอ ไม่เสี่ยงในสถานการณ์ที่ตนเองไม่มั่นใจ รวมถึงจะเสียประโยชน์มากเกินไป ซึ่งผู้ประกอบการต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบพร้อมทั้งยอมรับในผลที่ตามมาอย่างเต็มที่ และ 3)อิทธิพลของครอบครัว(Family Influence) สามารถมีผลกระทบต่อการทำงานได้เนื่องจากว่าผู้ประกอบการบางรายยังไม่มีประสบการณ์ และได้รับแรงกดดันจากครอบครัวจึงไม่สามารถดำเนินการตัดสินใจได้อย่างเด็ดขาด จากเหตุผลดังกล่าวจึงสามารถระบุได้ชัดว่าผู้ประกอบการที่มุ่งการเผชิญกับความเสี่ยง(Risk-taking) จะสามารถประสบผลสำเร็จในการดำเนินธุรกิจได้เป็นอย่างดีเพราะกล้าที่จะตัดสินใจทำอะไรที่แปลกใหม่ กล้าลงทุน กล้าดำเนินการ และหลีกเลี่ยงในสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงสูงจนเกินไป

การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการจะไม่สามารถหยุดนิ่งได้ผู้ประกอบการต้องมีวิสัยทัศน์ มีการคาดการณ์ที่แม่นยำ มีความสามารถ มีความตั้งใจที่แน่วแน่ ทุ่มเทกับการทำงานให้เต็มศักยภาพ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ ซึ่ง Minzberg (2004) ได้กล่าวว่าการที่จะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายธุรกิจที่ตั้งไว้คนที่ดำเนินธุรกิจต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องความสลับซับซ้อนในการดำเนินธุรกิจ อีกทั้งต้องตั้งใจทำงานให้ได้ตามเป้าหมายทั้งระยะสั้นและระยะยาว และ Reuber and Fischer (1999) ได้เสนอแนะไว้ว่าการที่จะดำเนินธุรกิจให้ราบรื่นได้นั้นการศึกษามีส่วนสำคัญที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จได้ เนื่องมาจากการดำเนินธุรกิจจะต้องอาศัยประสบการณ์ ความมุ่งมั่น ความตั้งใจ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวมาจากการเรียนรู้และการฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอ Altinay et al. (2016) กล่าวว่า การปรับตัวเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ การที่ผู้ประกอบการสามารถปรับตัว เรียนรู้ และมีความแน่วแน่ในการดำเนินงานจะช่วยให้การดำเนินการมีทิศทางที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัย ภัทริกา ชิมช่าง (2020) กล่าวว่าการที่ผู้ประกอบการมีนวัตกรรมใหม่ๆ ในการดำเนินธุรกิจ มีความสามารถในการยอมรับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะ

ด้านเทคโนโลยี กระบวนการผลิต กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งอาจจะไม่เป็นไปตามการคาดการณ์ไว้ และการดำเนินธุรกิจที่มีการประยุกต์ใช้ความรู้ ความสามารถ มีการวางวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน จะส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจในระยะยาวของผู้ประกอบการได้

ปัจจัยมุ่งสู่ความสำเร็จอีกประการคือผู้ประกอบการต้องมีวิธีการที่แปลกใหม่ นำเสนอสินค้าหรือบริการที่มีความแปลกใหม่อยู่เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Davidsson, Delmar and Wiklund (2002) ได้กล่าวว่าผู้ที่ผู้ประกอบการจะประสบผลสำเร็จได้มีปัจจัยหลายประการเนื่องจากการดำเนินธุรกิจจะต้องมีการปรับตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา อีกทั้งผู้ประกอบการยังต้องการประสบการณ์ใหม่ๆ จากบริการ โดยผู้ประกอบการต้องมุ่งเน้นในเรื่องการพยายามทำสิ่งใหม่ๆ นำเสนอกระบวนการรวมถึงสร้างประสบการณ์ที่แปลกใหม่กับผู้บริโภค นอกจากนี้ยังจะต้องมีการนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่แปลกใหม่เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถอยู่รอดในสภาวะการแข่งขันที่เปลี่ยนแปลงได้ ด้วยการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งวิธีการนี้เรียกได้ว่าการสร้างนวัตกรรม(Innovativeness) นอกจากนี้ ชูติกาญจน์ ทัพเจริญ, สุจินดา โพธิ์ไพฑูรย์ และปกรณ์ สัจจพงษ์ (2020) ให้แนวทางการดำเนินธุรกิจไว้ว่าการเป็นผู้ประกอบการที่ดี เริ่มจากการทำงานเชิงรุก เนื่องจากสภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ผู้ประกอบการต้องมีความพร้อมและความเชื่อมั่นในการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงสินค้าหรือบริการให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว และสอดคล้องกับแนวคิดของ Altinay et al., (2016) กล่าวว่าผู้ผู้ประกอบการที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใหม่ ไม่เฉพาะแต่การพัฒนาผลิตภัณฑ์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงพัฒนาในด้านอื่นๆ ขององค์กรด้วย เช่น การหากระบวนการในการทำการตลาด การบริการทรัพยากรมนุษย์ หรือกระบวนการใหม่ๆ เพื่อประสบผลสำเร็จในอนาคตได้ นอกจากนี้ Ireland et al. (2003) ได้กล่าวว่า การที่ผู้ประกอบการมีการวางแผนและการคาดการณ์ล่วงหน้าเพื่อปรับรูปแบบการทำงาน โดยการใช้ทรัพยากรต่างๆ ในองค์กรให้เกิดคุณค่า พร้อมทั้งประยุกต์แนวคิดใหม่ๆ เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องจะสามารถประสบผลสำเร็จได้ในระยะยาวอีกด้วย

จากเหตุผลดังกล่าวสามารถบ่งชี้ได้ว่า ผู้ประกอบการ SMEs ในเขตภาคเหนือ มีแนวคิดและมีการปรับตัวเพื่อให้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ มีการดำเนินงานที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้บริโภค มีการดำเนินการให้ทันเวลาตามที่วางแผนไว้ และกล้าที่จะเสี่ยงในวิธีการใหม่ๆ เพื่อให้ได้ผลตอบแทนสูง รวมทั้งยังมีกระบวนการวางแผนที่เป็นระบบ คำนึงถึงแผนระยะยาว มีการปรับเปลี่ยนและปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ มีวิธีการที่แปลกใหม่ สามารถแก้ไขและรับมือกับปัญหาทันเวลา ดังนั้นการที่ผู้ประกอบการสามารถทำกำไรได้มากขึ้น ดำเนินการได้ตามเป้าหมาย และสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้าได้ มาจากปัจจัยหลัก 3 ประการ คือ การกล้าเผชิญกับความเสี่ยง(Risk-taking) การทำงานเชิงรุก(Pro-activeness) และการสร้างนวัตกรรม(Innovativeness) ซึ่งกลุ่มธุรกิจ SMEs เป็นกลุ่มธุรกิจที่ต้องมีการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องเพราะสภาวะการแข่งขันเกิดขึ้นอย่างรุนแรงและเป็น

การใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน (Weerawardena and Mort, 2012) จึงสามารถสรุปได้ว่า การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการสามารถสร้างศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ และการที่จะเปลี่ยนแปลงหรือเรียนรู้ให้การดำเนินธุรกิจเกิดประสิทธิภาพซึ่งการดำเนินงานดังกล่าว ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตภาคเหนือ ได้

8. องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 1 แนวโน้มการปรับตัวของผู้ประกอบการ

จากผลการวิจัยนี้พบว่า การมุ่งเน้นผู้ประกอบการจะต้องอาศัย การสร้างนวัตกรรม(Innovativeness) การเผชิญกับความเสี่ยง(Risk-taking) และการทำงานเชิงรุก(Pro-activeness) ซึ่งสิ่งสำคัญคือการปรับเปลี่ยนสินค้าหรือการบริการให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าเป็นหลัก และในปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทกับผู้ประกอบการอย่างมาก จึงส่งผลให้ทั้งในเรื่องการปรับตัว การวางแผน หรือช่องทางให้บริการต้องมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ดังนั้น การปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นจึงเป็นประเด็นสำคัญสำหรับผู้ประกอบการในอนาคต

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

9.1.1 ผู้ประกอบการควรมีการศึกษาหาข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจไม่ให้เกิดการตัดสินใจเกิดภาวะเสี่ยงต่อการดำเนินธุรกิจ เพื่อกำหนดเป็นนโยบายในการดำเนินธุรกิจเพื่อรับมือกับการแข่งขัน อีกทั้งต้องมีการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ตลอดเวลา

9.1.2 ผู้ประกอบการต้องตระหนักถึงแนวทางในการดำเนินงาน เพื่อส่งผลต่อการวางแผน และเสริมสร้างความมุ่งมั่น ความตั้งใจในการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ

9.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

9.2.1 ผู้ประกอบการควรมุ่งเน้นวิธีการดำเนินงานด้วยการกล้าที่จะทำทาสีสิ่งใหม่ๆ นำเสนอประสบการณ์ที่ดีให้กับผู้บริโภคอย่างต่อเนื่อง

9.2.2 ผู้ประกอบการจะประสบผลสำเร็จในการดำเนินการได้ ต้องมีวิธีการในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อลูกค้า และสามารถรักษาลูกค้าไว้ได้อย่างต่อเนื่อง

9.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

9.3.1 งานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษา การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตภาคเหนือ ซึ่งบริบทสำคัญที่เกิดขึ้นมาจากปัจจัยสำคัญอื่นๆ เช่น พื้นที่แต่ละพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน หรือประเภทของธุรกิจที่แตกต่างกัน งานวิจัยในอนาคตควรจะมุ่งเน้นที่ธุรกิจ SMEs ที่มีธุรกิจประเภทเดียวกันและศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นระดับประเทศมากขึ้นเพื่อที่จะได้สะท้อนมุมมองตัวแปรให้เกิดความสำคัญมากขึ้น

9.3.2 ในปัจจุบันคงไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าสถานการณ์ COVID-19 มีผลกระทบต่อการค้าเงินธุรกิจ หรือการใช้เทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาช่วยการดำเนินงาน ดังนั้นในงานวิจัยในอนาคตควรที่จะเพิ่มตัวแปรสถานการณ์ COVID-19 และความผันผวนของเทคโนโลยีเข้าไปในงานวิจัย

9.3.3 การที่ผู้ประกอบการจะประสบผลสำเร็จได้อาจจะไม่ใช่ปัจจัยแค่ การกล้าเผชิญกับความเสี่ยง(Risk-taking)การทำงานเชิงรุก(Pro-activeness)และการสร้างนวัตกรรม(Innovativeness)เท่านั้น ยังมีตัวแปรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริบทของธุรกิจ SMEs อีกได้ในงานวิจัยอนาคตควรที่จะเพิ่มตัวแปรเพื่อให้เข้ากับบริบทกลุ่ม SMEs มากขึ้น เช่น ความสามารถในการบริหาร ความสามารถในการคิดเชิงสร้างสรรค์หรือความสามารถในการสร้างพันธมิตร เป็นต้น

10. เอกสารอ้างอิง

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2563). ข้อมูลจำนวนและรายชื่อผู้ประกอบการ SMEs จดทะเบียน. สืบค้นเมื่อ 3 ธันวาคม 2563. จาก <https://www.dbd.go.th/>
- ชุตติกาญจน์ ทักษิณี, สุจินดา โพธิ์ไพฑูริย์ และ ปกรณ์ สัจจพงษ์. (2019). การมุ่งเน้นการเป็น ผู้ประกอบการที่โดดเด่นกับผลประกอบการบริษัทของอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ของไทย. *Executive Journal*. 39(2). 38-51.
- ถนอมนวล ลีกลุพิทักษ์. (2560). องค์ประกอบของความเป็นผู้ประกอบการองค์กรธุรกิจไม่อย่างพาราในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน. นครปฐม : คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน.
- ภัทริกา ชินช่าง. (2020). การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการและความได้เปรียบทางการแข่งขันอย่างยั่งยืนงานวิจัยเชิงประจักษ์ของธุรกิจส่งออกเฟอร์นิเจอร์ในประเทศไทย. *JOURNAL OF SOUTHERN TECHNOLOGY*. 13(1). 108-120.

- รัชศิขง อีรัชต์กุล. (2552). **ความสัมพันธ์ระหว่างการเพิ่มคุณค่าให้แก่ลูกค้ากับผลการดำเนินงานของบริษัทประกันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริวัฒน์ ตั้งทรงเจริญ. (2558). **คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาโทด้านบริหารธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานคร**. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2562). **ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม**. สืบค้นเมื่อ 1 ธันวาคม 2563. จาก <https://ismed.or.th/insti.php>
- เสรี พงศ์พิศ. (2562). **วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม**. สืบค้นเมื่อ 23 ธันวาคม 2563. จาก <http://www.personel.cdd.go.th/GroupJob/banju/webpage1/SME.htm>
- อาจารย์ เจียรศิริสมบุรณ์. (2552). **ความสัมพันธ์ระหว่างการประชาสัมพันธ์เชิงกลยุทธ์กับผลการดำเนินงานของธุรกิจเครื่องดื่มในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Altinay, L., Madanoglu, M., De Vita, G., Arasli, H., &Ekinici, Y. (2016). The interface between organizational learning capability, entrepreneurial orientation, and SME growth. **Journal of Small Business Management**. 54(3). 871-891.
- Corbett, A. C. (2005). Experiential learning within the process of opportunity identification and exploitation. **Entrepreneurship theory and practice**. 29(4). 473-491.
- Covin, J.G., & Lumpkin, G.T. (2011). Entrepreneurial orientation theory and research: Reflections on a needed construct. **Entrepreneurship Theory and Practice**. 35(5). 855–872.
- Covin, J.G., Green, K.M., &Slevin, D.P. (2006). Strategic process effects on the entrepreneurial orientation sales growth rate relationship. **Entrepreneurship Theory and Practice**. 30(1). 57–81.
- Davidsson, P., Delmar, F., &Wiklund, J. (2002). **Entrepreneurship as growth: Growth as entrepreneurship**. In M.A. Hitt, R.D. Ireland, S.M. Camp, & D.L. Sexton (Eds.), **Strategic entrepreneurship: Creating a new mindset**. Oxford : Blackwell.
- Frese, Michael. (2000). **Success and Failure of Micro business Owners in Africa : A Psychological Approach**. United States of America : Greenwood Publishing Group.
- Hair, J., Black, W., Babin, B., & Anderson, R. (2019).**Multivariate Data Analysis: A Global Perspective**. 8th ed. New Jersey : Pearson Prentice Hall.

- Hessels, J., Grilo, I., Thurik, R., & van der Zwan, P. (2011). Entrepreneurial exit and entrepreneurial engagement. **Journal of Evolutionary Economics**. 21(3). 447-471.
- Ireland, R. D., Hitt, M. A., & Sirmon, D. G. (2003). A model of strategic entrepreneurship: The construct and its dimensions. **Journal of Management**. 29(6). 963-989.
- Ismail, N. Z. F., & Mohamad, M. R. (2020). Entrepreneurial Skills and Business Success in the Informal Sector: A Qualitative Study. **Journal of Business Management and Accounting**. 5(2). 105-122.
- Kevill, A., Trehan, K., & Easterby-Smith, M. (2017). Perceiving 'capability' within dynamic capabilities: The role of owner-manager self-efficacy. **International Small Business Journal**. 35(8). 883-902.
- Lumpkin, G.T., & Dess, G.G. (1996). Clarifying the entrepreneurial orientation construct and linking it to performance. **Academy of Management Review**. 21(1). 135-172.
- Minzberg, H. (2004). **Managers Not MBAs**. San Francisco, CA : Berrett-Koehler.
- Nunnally, J. C., & Bernstein, I. H. (1994). **Psychometric theory**. 3rd ed. New York : McGraw-Hill.
- Reuber, A. R., & Fischer, E. (1999). Understanding the consequences of founders' experience. **Journal of Small Business Management**. 37(2). 30-45.
- Turner, R. C., & Carlson, L. (2003). Indexes of item-objective congruence for multidimensional items. **International Journal of Testing**. 3(2). 163-171.
- Weerawardena, J., & Mort, G. S. (2012). Competitive strategy in socially entrepreneurial nonprofit organizations: Innovation and differentiation. **Journal of Public Policy & Marketing**. 31(1). 91-101.

11. คำขอบคุณ

รายงานวิจัยฉบับนี้ ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ ตลอดจนเจ้าของผลงาน ตำรา และเอกสารทางวิชาการทุกท่านที่ผู้วิจัยได้นำมาศึกษาก่อให้เกิดแนวคิดอันมีคุณค่าต่องานวิจัยฉบับนี้ ขอขอบพระคุณ ผู้ประกอบธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ และสละเวลาในการให้ข้อมูล ทำให้ได้ข้อมูลที่เกิดประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัย จนทำให้การวิจัยสำเร็จสมบูรณ์ได้ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ ขอขอบพระคุณ ทุนสนับสนุนการวิจัยจาก คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม